

Sygnatura akt II Ca 592/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Anatol Gul

Sędziowie SO Alicja Chrzan

SOMałgorzata Mróz

Protokolant : Alicja Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 03 października 2013 r. na rozprawie sprawy

z powództwa **B. W.**

przeciwko **M. B.**

o zapłatę 25.000,00 zł

na skutek apelacji obu stron od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 27 maja 2013 r., sygn. akt I C 616/11

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądzoną od pozwanej M. B. na rzecz powódki B. W. kwotę 16.993,00 zł obniża do kwoty 12.500,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 04 października 2011 r., oddala dalej idące powództwo, wzajemnie znosi koszty procesu (pkt I i III), nakazaną do zapłaty przez pozwaną na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Wałbrzychu kwotę 2.530,65 zł podwyższa do kwoty 2.610,77zł (pkt IV),

III. oddala dalej idące apelacje,

IV. zasądza od powódki B. W. na rzecz pozwanej M. B. kwotę 544,00 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zasądził od pozwanej M. B. na rzecz powódki B. W. kwotę 16.933,00 zł z z ustawowymi odsetkami od dnia 12 maja 2008 roku; w pozostałym zakresie postępowanie umorzył; zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.669,00 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 1649,00 zł kosztów zastępstwa procesowego; nakazał uiszczyć pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wałbrzychu kwotę 2.530,65 zł tytułem nieopłaconej opłaty od pozwu i częściowej opłaty za opinię biegłego; w pozostałym zakresie zaliczył koszty poniesione w sprawie na rachunek Skarbu Państwa.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

B. W. zamieszkująca wraz z córkami przy ul. (...)w W. zauważyła w sierpniu 2007 r. w swoim mieszkaniu pluskwy. Skontaktowała się więc z (...)Ś., będącym zarządcą zajmowanej przez nią nieruchomości, celem uzyskania informacji, do kogo może się zwrócić w celu uzyskania pomocy. W dniu 21 sierpnia 2007r. (...)Ś. przysłało do mieszkania zajmowanego przez B. W. firmę (...). Spryskiwania w mieszkaniu dokonywał pracownik firmy – Z. N. wraz pomocnikiem. Mieszkanie zostało spryskane środkiem (...)firmy (...) S.C. W mieszkaniu zostały spryskane wszystkie

meble, ściany, podłogi, ubrania B. W. i jej córek, żywność i wszystko co znajdowało się w lokalu. Dopiero po dokonanej dezynsekcji B. W. została poinformowana przez panów dokonujących czynności, iż powinna opuścić wraz z rodziną i zwierzętami mieszkanie na kilka dni. B. W. wraz z córkami przeniosła się do mieszkania byłego męża znajdującego się po drugiej stronie ulicy. Z. N. dokonujący dezynsekcji nie był przeszkolony w zakresie używania środka (...). Roztwór środka sporządzał w mieszkaniu B. W., a następnie spryskał bardzo obficie wszystkie przedmioty znajdujące się w domu, łącznie z ubraniami, które uprzednio kazał wyjąć z szaf i komód. B. W. po opuszczeniu mieszkania zajrzała do niego następnego dnia po dokonaniu zabiegu, miała jednak trudności z wejściem do lokalu ze względu na bardzo specyficzny ostry zapach, który utrudniał oddychanie. Zauważyła ona jednak, iż na meblach oraz podłodze powstały plamy i odwarstwienia. Zawiadomiła o tym fakcie (...) Ś., który ustalił, iż firma dokonująca dezynsekcji jest ubezpieczona w (...) S.A. W dniu 27 sierpnia 2008r. w mieszkaniu B. W. pojawił się pracownik ubezpieczyciela – A. K., który dokonał oględzin i spisał stosowny protokół. Na miejscu zdarzenia ustalono, iż zniszczeniu uległy stałe elementy mieszkania tj. panele, powłoka malarska, kasetony oraz meble (komody, fotele, stół, szafa trzydrzwiowa, wersalka, odzież i telewizor, pościele, poduszki, koce, bieżniki, serwety, zasłony, firanki, obrazy, lustro, aparat telefoniczny, wykładzina pokojowa, żywność. Niespełna rok przed dokonaniem dezynsekcji B. W. wykonała generalny remont mieszkania, kupując nowe meble, malując i wymieniając panele. Koszt zakupionych przez powódkę rzeczy do mieszkania wyniósł 9 268,75 zł. Nadto B. W. w dniu 30 sierpnia 2007 r., a więc na kilka dni po zdarzeniu sporządziła rachunek strat, wskazując, iż zniszczeniu uległy rzeczy o wartości 16 993 zł. Środek (...) stosowany w odpowiednich proporcjach nie może wyrządzić szkód wskazanych przez B. W.. Z. N. użył tego środka w nadmiernym stężeniu i nadmiernej ilości, a skutków takiego działania nie jest w stanie określić nawet sam producent środka. Preparat (...) został wycofany z produkcji, dlatego niemożliwe jest przeprowadzenie eksperymentu pozwalającego na wskazanie stężenia, które mogłoby wywołać opisane szkody. Po wykonanej dezynsekcji powódka wraz z rodziną mieszkała przez pół roku u przyjaciela dokonując w mieszkaniu generalnego remontu. Szkody wycenione przez biegłego sądowego, w oparciu o wskazania B. W. wyceniono na 25 000 zł.

Sąd Rejonowy uznał, że ustalona w sposób szacunkowy szkoda powódki stanowi równowartość kwoty 16.993,00 zł i zasądając ją od pozwanej na rzecz powódki wskazał na treść art. 415 k.c.

Powódka zaskarżając apelacją powyższy wyrok w części ponad kwotę 16.993,00 zł, zarzuciła:

- naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 193 § 2 k.p.c. w zw. z art. 4 ustawy o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw z dnia 17 grudnia 2009 r. (Dz. U. Z 2010 r., nr 7, poz. 45), poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na umorzeniu postępowania w zakresie rozszerzenia powództwa ponad kwotę 16.993,00 zł, w sytuacji gdy rozszerzenie powództwa zostało dokonane w sposób prawidłowy.

W oparciu o powyższe powódka wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez zasądzenie na rzecz powódki łącznej kwoty 25.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 12 maja 2008r. i zasądzenie kosztów zastępstwa wg norm przepisanych.

Pozwana zaskarżając apelacją powyższy wyrok w całości, zarzuciła:

- naruszenie prawa materialnego, to jest art. 430 k.c. i art. 415 k.c.;

- naruszenie prawa procesowego, to jest art. 328 § 2 k.p.c., a także sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego.

W oparciu o powyższe pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez oddalenie powództwa w całości, względnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie kosztów zastępstwa wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pozwanej jest w części zasadna, natomiast apelacja powódki nie jest zasadna.

Przystępując w pierwszej kolejności do rozważenia zarzutów apelacji pozwanej jako dalej idących, wskazać należy, że w okolicznościach niniejszej sprawy Sąd Rejonowy trafnie, w oparciu o zeznania powódki potwierdzone nie tylko zeznaniami świadka M.N. – córki powódki (vide: k.243-244), ale również zeznaniami świadka A. K. – rzeczoznawcy (...)(vide: k.382-384) i zeznaniami świadka Z. N. – pracownika pozwanej, który wykonywał czynność dezynsekcji pomieszczeń (vide: k.163-164), ustalił fakt poniesienia przez powódkę szkody wskutek wykonania przez pracownika pozwanej w dniu 21 sierpnia 2007 roku czynności dezynsekcji mieszkania położonego w W.przy ul. (...), polegającej na konieczności wymiany sprzętów domowych oraz garderoby.

Sporządzona w sposób nieprofesjonalny dokumentacja rzeczoznawcy (...)na okoliczność poniesionej przez powódkę szkody, bez szczegółowego opisu sfotografowanych przedmiotów i ich uszkodzeń (vide: k. 84-138), w istocie nie pozwala na dokładne ustalenie wysokości poniesionej przez powódkę szkody.

Sąd Okręgowy uznał za trafny zarzut apelacji pozwanej dotyczący nieprawidłowej oceny przez Sąd Rejonowy zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności dotyczący ilości sztuk posiadanej przez powódkę markowej odzieży, ilości, rodzaju i stopnia uszkodzenia sprzętów.

Sąd Okręgowy mając na uwadze fakt, że ściśle udowodnienie wysokości poniesionej przez powódkę szkody jest niemożliwe, bowiem powódka nie zabezpieczyła dowodów na okoliczność poniesionej szkody, ani też nie przedłożyła dowodów na okoliczność zakupu i posiadania w stanie nowym we wskazanych ilościach markowej odzieży oraz innych, wskazanych przez nią przedmiotów, stanowiących wyposażenie wnętrza, przyjął na podstawie art. 322 k.p.c., w oparciu o hipotetyczne ustalenia dokonane przez powołanego w sprawie biegłego sądowego J. P., że poniosła ona szkodę wskutek dokonanej przez pracownika pozwanej dezynsekcji pomieszczeń w kwocie 12.500 zł (art. 430 k.c. w zw. z art. 415 k.c.) z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 4 października 2011 roku (art. 481 § 1 k.c.), bowiem pozwana otrzymała prawidłowo nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym wydany w dniu 23 lipca 2008 roku, w sprawie sygn. akt I Nc 690/08 w dniu 3 października 2011 roku (vide: k. 144 b).

Jest bowiem logiczne i zgodne z doświadczeniem życiowym wyważone dokonywanie zakupów z nadwyżki przychodów powstałej po poniesionych wydatkach koniecznych dla utrzymania rodziny oraz wykonywanie we własnym zakresie czynności mających na celu wyposażenie wnętrza mieszkania, w szczególności, gdy na utrzymanie trzyosobowej rodziny przychód miesięczny stanowi równowartość kwoty 1.240,71 zł (vide: oświadczenie powódki o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania – k. 9) oraz gdy ma się odpowiednie przygotowanie zawodowe – powódka jest krawcową. Zatem mając na uwadze wskazaną przez powódkę jej sytuację materialną oraz wyuczony zawód, nie można uznać za wiarygodne jej zeznań na okoliczność poczynionych przez nią, przed datą szkody, zakupów i umów o szycie wyposażenia wnętrza (vide: k.398).

Pozwana podnosząc w apelacji zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 430 k.c., art. 429 k.c. i art. 415 k.c. nie wskazała na czym naruszenie to polega.

Zatem podkreślić jedynie należy, że Sąd Rejonowy trafnie wskazał podstawę rozstrzygnięcia, bowiem w rozumieniu art. 430 k.c. przesłanką odpowiedzialności zwierzchnika – w niniejszej sprawie pozwanej – jest zawsze wina podwładnego – w niniejszej sprawie osoby dokonującej dezynsekcji pomieszczeń, użyta w tym samym znaczeniu, co w art. 415 k.c., przy czym normalnym jej następstwem jest szkoda wyrządzona osobie trzeciej (art. 361 § 1 k.c.) – w niniejszej sprawie powódce.

Przystępując do rozważenia zarzutów apelacji powódki, wskazać należy, że trafnie podniosła ona zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 4 ustawy o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw z dnia 17 grudnia 2009 r. (Dz. U. z 2010 r., Nr 7, poz. 45), który stanowi, iż w sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy (tj. przed dniem 19 kwietnia 2010r.), do czasu zakończenia postępowania w danej instancji, stosuje się przepisy dotychczasowe. Rozszerzenie powództwa zostało dokonane przez powódkę w sposób prawidłowy, albowiem zastosowanie znajdzie tu art. 193 § 2 k.p.c. w brzmieniu ustalonym przed zmianą dokonaną wskazaną wyżej ustawą, skoro przedmiotowa sprawa została wszczęta w dniu 12 maja 2008 roku, czyli w dniu złożenia przez

powódkę pozwu o zapłatę w postępowaniu upominawczym. Jednakże z przyczyn wskazanych powyżej w rozważaniach odnoszących się do zarzutów apelacji pozwanej, rozszerzenie powództwa należy uznać za bezzasadne.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację powódki jako bezzasadną, a na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. uwzględniając w części apelację pozwanej, zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego jak w punkcie I sentencji. Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację pozwanej w pozostałym zakresie, jako bezzasadną.

Sąd Okręgowy o kosztach postępowania apelacyjnego orzekł zgodnie z treścią art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c., art. 391 § 1 k.p.c.